

25 de novembre: Construïm unes relacions lliures de violència!

dilluns, 23 novembre de 2009

Convocatòries en motiu del dia internacional contra la violència de gènere, el 25 de novembre.

- València: Manifestació, 19:30h a la plaça del Parterre.

- Tarragona: Concentració, 19h a la plaça de la Font.

- Girona: Concentració, 19h a la Plaça Ajuntament.

- Cardedeu: Concentració 19h a la plaça de l'Ajuntament.

- Reus: Concentració a les 17h a la Plaça Prim.

- Vilafranca: Parada informativa, 20h a la Plaça de la Vila.

- Barcelona: Dia 24: Concentració, 18h Plaça Castella. Plataforma Revolucionària Antipatriarcal . Dia 25: Concentració 19h Rambla de Canaletes.

- Igualada 19:30h, Performance; a la plaça de l'ajuntament.

- Capellades: Concentració a les 19:30h a la plaça Jacint Verdaguer. Manifest d'Endavant: Construïm unes relacions lliures de violència!

Avui dia, la forma més restringida d'entendre la violència de gènere suposa identificar-la amb actes de violència física entre un home i una dona. És la cara més dramàtica de la violència visible del patriarcat, i és que a data d'avui ja hi ha 22 dones mortes als Països Catalans al 2009. (...+)

Durant anys, el moviment feminista va denunciar públicament aquest tipus de violència que sovint acaba amb assassinat, i que les institucions i els mitjans de comunicació de masses silenciaven. Amb el temps, sembla que els canals oficials no han tingut més remei que reconèixer i denunciar també aquesta crueltat impune, això sí, oferint solucions exclusivament policials a una violència que és inherent al patriarcat. Amb totes les mancances i despropòsits que envolten els mecanismes oficials de lluita contra la violència de gènere, que poden arribar a desesperar a qualsevol víctima de maltractaments que decideixi donar el pas cap a la denúncia, és cert que s'ha avançat al menys cap al rebuig social de la cara més visible de la violència contra les dones.

Però la realitat és que s'ha fet ben poc per identificar, denunciar i lluitar contra les causes profundes, latents, sovint imperceptibles, d'aquesta violència última i visible. Els maltractaments sistemàtics que acaben en assassinat i que els mitjans de comunicació ens ofereixen com un espectacle més de reality show, no són més que la xicoteta punta d'un enorme iceberg de relacions desiguals de gènere, basades en una divisió i subordinació de tasques en funció del sexe de les persones, que es valoren socialment de manera desigual, i que es justifiquen per unes suposades diferències naturals.

I és aquí on entra en joc la violència de gènere invisible que totes i tots patim quotidianament quan ens diuen amb quines joguines hem de jugar a la infantesa, quan a través del tracte rebut a l'escola i dins la família ens fan creure a les dones més febles i dòcils, o més responsables davant els altres, quan ens imposen uns cànons estètics que fan del cos el centre de la identitat femenina, quan les pel·lícules i novel·les ens converteixen en princeses que només aspiren a trobar el príncep blau que les salvi del drac, quan ens controlen el nostre propi cos i avortar és un delictes, quan els mites de la maternitat, de la família heterosexual monògama i la mística de la sexualitat femenina identifiquen dominació sobre la dona amb dominació i control sobre el seu sexe, etc…

Tots aquests dispositius configuren una enorme xarxa de violència invisible que ens programa, a totes, com a víctimes potencials de la violència física i psíquica més directa, i que alhora, no ens enganyem, programa els homes, a tots, com a potencials agressors quan la seua identitat de dominació es veu qüestionada per la rebel·lia femenina. Només alguns casos acabaran en agressió directa. La resta conduiran a petites desavinences i discussions, o a llargues relacions infelices que es suporten estoicament gràcies als sentiments de culpabilitat que generen i que impedeixen trencar-les.

Això és el que volem ressaltar quan denunciem el caràcter estructural de la violència de gènere, i la idea que tots i totes no només la patim passivament, sinó que contribuïm activament a reproduir-la, en tant que participem del joc quotidià de les relacions entre homes i dones amb les mateixes normes que se'ns han ensenyat. Quan reclamem unes relacions lliures de violència, ens referim tant a la violència visible com a la invisible, i per tant, reclamem una lluita constant i quotidiana per construir unes relacions personals, socials i econòmiques lliures de desigualtats. És en aquest sentit que la lluita antipatriarcal es converteix en una de les lluites socials més complexes, perquè afecta les nostres relacions més íntimes, els nostres desitjos més inconscients. És per això que hem d'estar alerta en cada moment, en tota situació, per a poder identificar cada actitud, cada acte, cada comentari o tractament sexista, i crear els mecanismes necessaris per a combatre'ls amb contundència i no des de la superficialitat de les institucions gestores del capitalisme patriarcal, sistema basat en les desigualtats i la divisió i que per tant no té cap interès real en acabar amb les causes profundes de la violència de gènere. Hem d'acabar amb el patriarcat, amb la violència invisible i la visible, per poder construir unes relacions lliures de violència.

Endavant. Organització Socialista d'Alliberament Nacional.

Països Catalans, 25 de novembre de 2009